

De zaden in de jeugdvoorstelling *Kiemkracht* willen niets liever dan ontkiemen, maar van de bewaker moeten ze bevroren blijven. Foto: Ilja Lammers

De opwarming van de aarde, maar dan grappig

Oerol

Fien Veldman

Op Spitsbergen is een zadenbank waar sinds 2008 plantenzaden worden opgeslagen, 120 meter diep in een berg, in de ijzige noordelijke kou. Deze collectie van zaden kan het uitsterven van planten en gewassen voorkomen en stelt zo de wereldvoedselvoorziening veilig. Deze plek, 'op het dak van de aardbol', is de locatie van *Kiemkracht*, de jeugdvoorstelling van PeerGroup in samenwerking met Het Houten Huis en Gouden Haas.

Een bewaker houdt toezicht op de bunker, met koffie en kruiswoordpuzzels om hem bezig te houden. Hij maakt ook een maquette van zijn omgeving die slechts uit ijsbergen en water bestaat. Een stel ijsberen houdt de omgeving van de kluis in de gaten en patrouilleert om het gebouw heen. De zaden moeten bevroren blijven, maar de opwarming van de aarde zorgt ervoor dat het ijs op Spitsbergen begint te smelten.

De bewaker neemt zijn taak serieus – de bunker moet koud blijven, en steriel – terwijl de zaden niets liever willen dan ontkiemen. Ze smachten naar zon, vocht en warmte, en dat maken ze duidelijk met een fantastische dans in strakke zwarte leggings en een enorme pit of zaad op hun hoofd. De bewaker houdt voet bij

stuk: ontkiemen mag pas als hij daar toestemming voor krijgt.

Van wie hij die toestemming zou moeten krijgen, blijft iedereen echter onduidelijk. Zijn enige contact met de buitenwereld vindt plaats via de radio waarop te horen is dat hele continenten zijn overstroomd en dat de prijzen van laarzen en rubberboten torenhoog zijn. Oftewel: het ijs smelt en er is niets meer aan te doen.

De bewaker is onzeker en weet niet zo goed wanneer hij actie moet ondernemen: hij stopt zijn vingers in zijn oren en negeert het water dat door het plafond van de bunker drupt

Het stuk is een kritiek op het negeren van de klimaatverandering, maar ook op het ongebreidelde consumentisme

en de nare nieuwsberichten. Dit doet hij in alweer een geweldige fysieke scène die resulteert in een dramatische dans met een ijsbeer op de klanken van *All by myself*, de jarenzeventig-klassieker van Eric Carmen. Die eenzaamheid duurt niet lang, want al gauw dringen drie supermarkmedewerkers de bunker binnen: hun voedselvoorraad is op, dus ze hopen de zaden uit Spitsbergen mee te kunnen nemen om zo de vakken in hun winkels te kunnen vullen.

De voorstelling van PeerGroup en Het Houten Huis is niet alleen een kritiek op het negeren van de klimaatverandering, maar ook op het ongebreidelde consumentisme dat hieraan (mede) ten grondslag ligt. Serieuze onderwerpen die op een uiterst komische manier gebracht worden. Het muzikale bewegingstheater past perfect bij *Kiemkracht*, waar de gevolgen van de opwarming van de aarde voelbaar worden gemaakt door bijvoorbeeld een geweldige scène waarin de strijd om de laatste pot wortelen in slow motion wordt uitgebeeld. De wereld gaat ten onder, maar dankzij PeerGroup en Het Houten Huis wordt deze harde realiteit een hilarisch en hartverwarmend verhaal.

► *Kiemkracht* van PeerGroup en Het Houten Huis is volgende week vrijdag (uitverkocht) en zaterdag te zien op festival Simmerdeis in Drachten